

Poznání Boha Stvořitele je pro člověka klíčové

“Hospodin shlíží z nebes na lidské syny, aby viděl, zda je někdo rozumný, zda někdo hledá Boha.” (Ž 14,2)

Hledat Boha? Co to znamená? Je to o informacích?

O významu informací na náš život, jak nás ovlivňují, se často píše. Slovo informace však v Bibli nenajdete. Místo slova informace najdeme v hebrejských i řeckých textech slovo *poznání*¹. Vnímáte ten rozdíl? Poznání je vždy výsledek zpracování určitých informací. Je to informace vyššího řádu, jež vzniká postupně z dalších informací. Například Ježíšovo podobenství o fíkovníku říká, že z dílčích příznaků (*Když již jeho větev změkne a vyhání listy, víte, že léto je blízko.*), neboli dílčích informací, můžeme vytvořit novou informaci, poznatek, že léto je již blízko. Ne každá informace musí nutně rozvíjet a zlepšovat naše poznání. I poznání může být dobré nebo špatné, ale je z tohoto slova zřejmé, o co jde. Mozek a srdce pracuje s informacemi, aby poznával a dělal z jednodušších informací složitější závěry, poznatky. Od narození se lidé učí a poznávají věci, vztahy, sebe, svět, v němž žijí, a když mají štěstí, poznávají i Boha Stvořitele, jeho moc a božství, které jsou sice neviditelné, ale lidé je mohou „vidět“, když přemýšlejí o jeho díle (Řím 1,20).

¹ Hebrejsky דָּאָת [daat] /řecky ἐπίγνωσις, εως, [epignósis]

Zdroje poznání jsou dobré i špatné

Kdo chodí s moudrými, zmoudří, ale kdo se stýká s hlupáky, tomu se bude dařit zle.“ říká král Šalomoun (Př 13,20). Věděl, že ne každý zdroj informací je dobrý, že není poznání, jako poznání. Nejsou však jen hlupáci, kdo může produkovat a šířit špatné informace. Žalmista píše: *„Blahoslavený je muž, který nežije podle rady ničemů, na cestě hříšníků se nezastaví a v zasedání posměvačů neusedne, ... Proto ničemové na soudu neobstojí, ani hříšníci v shromáždění spravedlivých. Cestu spravedlivých totiž Hospodin zná, cesta ničemů se ztrácí.“* (Ž 1,1.5-6). Největším zdrojem a šířitelem nepravdivých, zavádějících a špatných informací jsou dnes propaganda, reklama a leckdy i kultura. Tyto informace vytvářejí a šíří většinou inteligentní, ale úplatní, amorální a leckdy i zaslepení lidé. Jejich morálka se neřídí dobrými morálními vlastnostmi, ale vlastními sobeckými hodnotami a moudrostí tohoto světa, která je stále více v rozporu se základním stvořitelem principem, kterým je PODPORA ŽIVOTA. Vše, co podporuje život (v obecném slova smyslu jde o podporu života všeho stvoření) musí být v souladu s Božím přirozeným řádem. Poznání, které stojí na Božím přirozeném řádu je životodárné.

Životodárné poznání je pro duši člověka přinejmenším stejně důležité² jako základní tělesné potřeby. Špatné poznání může vést ke špatným rozhodnutím, návykům a dalším život

² Ve skutečnosti je mnohem důležitější, protože životodárné poznání otevírá lidem oči, aby našli cestu života a pochopili, že smrt není definitivní konec, ale je naděje na trvalý život po vzkříšení.

ohrožujícím krokům. Dobré poznání podporuje život, včetně zdraví a dává mu vyšší a hlubší smysl. Životodárné poznání otevírá lidem oči, aby spatřili naději na trvalý život, která neumírá s člověkem, ale naopak mu otevírá lepší budoucnost po vzkříšení. Životodárné poznání činí člověka svobodnějším. Ježíš nám říká, „*Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí*“ (J 8,32).

Pravda (pravdivost) je vlastnost životodárného poznání. Lež vede naopak ke zkáze. Kdo je zdrojem životodárného poznání? Ještě na přelomu 19. a 20. století to v křesťanských zemích věděla většina lidí. Zdrojem života a přirozeně i životodárného poznání je náš Stvořitel. Bůh, který učinil nebe i Zemi a všechno na ní. On nechal pro nás zapsat všechno důležité pro podporu života do Bible. Jeho slovo zapsané v Bibli je stále živé a aktuální. Boží protivník se všemožně snaží odvést naši pozornost od této naděje.

Nebudeme se zde zabývat otázkou, proč se mnoho lidí odvrátilo od Boha. Ani proč roste agresivita a zloba vůči snahám o návrat k Božímu přirozenému řádu a biblickým hodnotám. Potvrzují se tím i slova Žalmisty „*Blázen si v srdci říká: Bůh není. Lidé jednají zvráceně, páchají ohavné činy. Není, kdo by činil dobro. ... Všichni se společně odvrátili a jsou zvrácení. Není, kdo by činil dobro, není ani jednoho. Opravdu tomu nerozumí nikdo z činitelů nepravosti, kteří pojídají můj lid, jako by jedli chléb, a kteří k Hospodinu nevolají?*“ (Ž 14,1-4)

Lidé často nevidí, jak jsou oslepováni manipulacemi s informacemi dobrými i špatnými.

„Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají hlupáci.“ (Př 1,7)

Je pravděpodobné, že se ne jeden čtenář, který Boha, ani jeho slovo, dosud nezná, zarazí u slov *bázeň před Hospodinem*³. Jaká bázeň, říká si možná, ale když si dosadí místo slova „*bázeň*“ výraz „respekt“, pak už chápe, že jde o přirozený respekt vůči autoritě. Už můžeme rozumět, že nám král Šalomoun, který je autorem těchto slov, chce říct, že cesta k životodárnému poznání vede přes respekt k nejvyšší autoritě, jíž je Bůh Stvořitel. Je to logické. Jak budete přijímat rady a napomenutí od někoho, koho si nevážíte.

A v tom je ten problém. Lidé jsou pod vlivem propagandy šířené médií, a také pod vlivem vládami prosazovanými ideologiemi, jež jsou zvrácené vůči Božímu přirozenému řádu. A tak se na nás valí mnoho informací různého druhu a kvality. Nejde přitom jen o informace ve formě slova. Žijeme různými touhami a žádostmi, jež živenými reklamou, sklony vlastního srdce, zkázonosnými ideologiemi, které manipulují veřejné mínění. Honíme se kvůli nim a starostem o živobytí, za lepší životní úrovní, jak o tom mluvil Ježíš (Mt 6,31-32). Výsledkem je zahlcení a únava, která bere sílu na hledání životodárného poznání. Na druhou stranu má dnes každý

³ Hospodin je náhradní pojmenování za původní hebrejské Boží jméno „יהוה“ (JHVH).

daleko větší přístup k informacím, než dříve. I Bibli lze číst on-line v mnoha jazycích. Problémem proto není nedostupnost životodárného poznání, ale nezájem o něj a neochota mu porozumět.

Životodárné poznání je vždy spojené se Stvořitelem

Kde jinde bychom měli přirozeně hledat životodárné informace, než u našeho Stvořitele. On je původcem a dárcem života. Proto pověřil Mojžíše napsat *Tóru*. Slovo *Tóra* se dá překládat jako *Zákon*, ale též jako instrukce. Volně řečeno *tóra* jsou texty s instrukcemi pro život. Proto Bůh nechal napsat i tato slova: „*Pohled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.*“ (Dt 30,15) Jinak řečeno, všechno, co podporuje život je dobré, všechno ostatní je zlé. Ježíš o *Tóře* řekl podle Lukáše 16,17: „*Spíše pomine nebe a země, než aby padla jediná čárka Zákona.*“ *Zákon* stále pro nás zůstává platným zdrojem Božích instrukcí pro život. Totéž platí o celém *Písmu*. Shrnul to apoštol Pavel ve druhém dopise Timoteovi: „*Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku.*“ (2Tim 3,16-17).

Kdo chce žít a mít budoucnost, musí hledat původce života.

Žalmista říká, že kdo je rozumný hledá Boha. Ne Boha ledajakého, ale Boha Stvořitele, původce nebes i země a veškerého života. Je to tentýž Bůh, který poslal svého syna

Ježíše⁴ na zem, aby se narodil v lidském těle jako Syn člověka a prožil v něm život bez hříchu. Aby nakonec vydal sám sebe k zabití, jako beránek bez vady, a svým spravedlivým a čistým životem vykoupil, nám hříšným lidem, naději na věčný život. Boží slovo vydává svědectví o všech podstatných příčinách, jež vedly a dosud vedou ke všem tragédiím, bolestem, žalu a utrpení. Boží slovo nabízí všem lidem bez rozdílu naději na odpuštění hříchů a na trvalý život. Ta naděje je spravedlivě vykoupená Ježíšem Kristem a je nezpochybnitelná. Ježíš přišel zachránit lidstvo, vykoupit z hříchů každého, kdo o to stojí (J 1,29; 1J 3,5). To jsou životodárné informace, vedoucí k životodárnému poznání. Pojd'me hledat původce života a jeho Syna, protože naše budoucnost je jen u nich.

⁴ (hebr. Jehošua)